

Universul - martor la tratamentul rușinos

20 iunie 2005

Gili Cârstea

Vorbind despre Minneapolis și 1888, ne-am ocupat mult de reacțiile oamenilor din fruntea bisericii, de efectele respingerii soliei asupra poporului sau de confuzia adusă în doctrina bisericii de vidul produs de neacceptarea ei. Episodul 1888 are însă o componentă la fel de serioasă, pe care nu am analizat-o până acum, deși ea merită cel puțin aceeași atenție. Mă refer la impactul pe care l-a avut ea asupra celorlalți locuitori ai familiei lui Dumnezeu.

Pare ciudat, dar împotrivirea de la Minneapolis nu a rămas un eveniment izolat și provincial, așa cum le-ar plăcea unora să creadă. Nu a fost un vârtej într-un pahar cu apă, un eșec local, minor și deranjant pe care să-l arhivăm cât mai repede spre a spăla rușinea. Dumnezeu a ținut să înscrie în istoria noastră că evenimentul a fost o nouă răstignire a lui Hristos, “cu toată povara de nenorociri care a rezultat din ea.”

Gândul că toate camerele de luat vederi ale universului erau concentrate pe sesiunea din 1888 pare exagerat, dar ascultați:

“Tot universul a fost martor la tratamentul rușinos la care a fost supus Isus Hristos, reprezentat de Duhul Sfânt. Dacă Hristos ar fi fost în mijlocul lor, ei L-ar fi tratat la fel cum L-au tratat și iudeii” (Special Testimonies, vol. 6, p. 20).

Ce interes avea “tot universul” să privească modesta sesiune din 1888? Ce putea fi atât de important acolo ca să concentreze un asemenea interes universal?

“Tot universul” știa un lucru pe care delegații de la acea sesiune nu îl știau – inclusiv sora White sau Jones și Waggoner – anume că cerul pregătise o revărsare de lumină despre Hristos fără precedent în istoria bisericii, o descoperire nouă și dinamică a neprihănirii Lui, care urma să străfulgere bezna răstălmăcirilor caracterului lui Dumnezeu. Dar acel univers spectator a fost profund dezamăgit de performanța prinților adventiști, căci nu se așteptau să vadă “tratamentul rușinos la care a fost supus Isus Hristos” în mijlocul poporului care trebuia să fie speranța națiunilor. Pentru ei, tratamentul la care au fost supuși Jones și Waggoner a însemnat un refuz al lui Hristos, o repetare a crucii, o lepădare a Salvatorului lor.

Observați descrierea care se face oponentilor soliei și atenției pe care inteligențele cerești au acordat-o aceluia moment:

“Ei au fost mânați de un alt spirit la acea întâlnire, și nu au știut că Dumnezeu a trimis pe acești tineri, A.T.Jones și E.J.Waggoner, cu o solie specială la ei, pe care au tratat-o cu batjocură și dispreț, neînțelegând că inteligențele cerești privesc asupra lor și le înregistrează cuvintele în cărțile din cer” (EGW 1888 Materials, p. 1043).

Noi putem constata astăzi că nici biserica noastră nu știe că “Dumnezeu a trimis pe acești tineri, A.T.Jones și E.J.Waggoner, cu o solie specială,” și din cauza acestei neștiințe solia este tratată cu dispreț. Am putea sugera că tratăm solia cu dispreț deoarece suntem și noi, ca și ei, “mânați de un alt spirit”?

Aici se ridică o întrebare legitimă: De ce aveau nevoie inteligențele cerești să înregistreze cuvintele unor demnitari aflați sub o altă influență și “mânați de un alt spirit,” dacă episodul nu merită nici o atenție, așa cum insistă astăzi teologii noștri? De ce atâta agitație în cer pentru o ceartă de cartier, o gâlceavă banală stârnită de “personalități abrazive” ale unor oameni nepocăiți? Ar fi absolut copilăresc din partea inteligențelor cerești să facă atâta muncă patriotică, înregistrând bazaconiile unor oameni amăgiți, dacă evenimentul este așa lipsit de importanță, cum i se spune bisericii acum.

“Tot universul” avea un interes major să urmărească sesiunea din 1888 de la Minneapolis. Acolo nu se decidea numai soarta soliei îngerului al treilea, așa cum credem noi. Acolo se pregătea ultima scenă din marea controversă – eliberarea lui Dumnezeu de sub acuzațiile care l-au adus – lucru care avea efecte majore asupra vieții și activității lor. În acuzațiile aduse împotriva lui Dumnezeu, “tot universul” era pus sub acuzare. Sistemul guvernării divine era aspru condamnat, iar inteligențele cerești erau acuzate că sunt complice și susțin un guvern abuziv, imoral și distructiv pentru libertatea și pacea ființelor cerești. Din acest motiv, Dumnezeu a decis să așeze acest caz în fața universului, ca toți să aibă acces la fapte și dovezi pentru a alege în cunoștință de cauză.

Cazul 1888 nu este încheiat, așa cum speră unii. Inteligențele cerești au înregistrat cu credințioasă “tratamentul rușinos” la care a fost supus Isus Hristos în solii Săi aleși, iar opoziția soliei de atunci vor amuți, confrunțați cu poziția lor din 1888:

”Ei vor fi întrebați la judecată: Cine v-a cerut vouă să vă ridicați împotriva soliei și solilor pe care l-am trimis la poporul Meu cu lumină, har și putere? De ce v-ați ridicat sufletele împotriva lui Dumnezeu? De ce blocați calea cu spiritul vostru înșelător? Și apoi, când a venit dovadă după dovadă, de ce nu v-ați umilit inimile înaintea lui Dumnezeu, să vă pocăiți că ați lepădat solia de îndurare pe care v-am trimis-o?” (EGW 1888 Materials, p. 1126).

Ce vor răspunde opoziția soliei de astăzi, care beneficiază de lumina crescândă a soliei de atunci și au acces la mărturiile Duhului că aceea era solia din partea lui Dumnezeu pentru încheierea lucrării?